

Popa (BNR): Birocratia este o taxa invizibila pe competitivitate

Birocratia este o taxa invizibila pe competitivitate si cu cât aceasta "taxa" este mai mare, cu atât companiile sunt mai puțin competitive, sustine Cristian Popa, membru în Consiliul de Administratie al Bancii Nationale a României (BNR), într-un articol de opinie postat pe LinkedIn.

"Reglementarile excesive si aplicarea lor ineficienta nu doar ca adauga costuri administrative inutile (crescând preturile la raft), dar consuma si resurse valoroase care ar putea fi directionate spre investitii si inovare. Birocratia sugruma cresterea: în loc sa se concentreze pe dezvoltarea afacerii, multe firme mici sunt fortate sa navigheze printr-un labirint birocratic (al declaratiilor online depuse la ghiseul 3) care încetinesc procesele si descurajeaza expansiunea. Birocratia este o taxa invizibila pe competitivitate. Cu cât aceasta "taxa" este mai mare, cu atât companiile sunt mai puțin competitive. Pentru un IMM, fiecare document suplimentar, fiecare raportare, fiecare formular, fiecare coada la ghiseu, fiecare autorizare întârziata sau procedura complicata reprezinta timp pierdut, costuri ridicate, oportunitati ratate. Mai mult, interactiunea cu institutiile statului este adesea greoaie, iar impredictibilitatea fiscala creeaza un mediu dificil pentru planificarea pe termen lung", a subliniat Cristian Popa, în articolul intitulat "Cum devine România mai prospera?".

Potrivit acestuia, la nivel european exista deja initiative pentru reducerea poverii administrative, dar ritmul implementarii este înca lent.

"Mario Draghi, fostul guvernator al Bancii Centrale Europene, sustine ca suprareglementarea interna europeana afecteaza cresterea economica mai mult decât orice tarif extern, sufocând competitivitatea si inovatia. Europa si-a ridicat propriile bariere, echivalente unor tarife auto-aplicate economiei. Aceste constrângeri inutile trebuie eliminate rapid la nivel european si în România. Un stat eficient nu sta în calea celor care creeaza valoare, ci le permite sa prospere. Antreprenorii trebuie lasati sa faca ceea ce stiu ei mai bine: sa creeze valoare si sa dezvolte companii într-un mediu cât mai liber si competitiv", a adaugat Cristian Popa

El a subliniat ca, pe masura ce o companie creste ca efectiv de salariati, produce mai mult per angajat.

"Concluzia este ca, pe masura ce o companie creste ca efectiv de salariati, produce mai mult per angajat. Economiiile de scara, accesul la capital si organizarea mai eficienta ofera firmelor mari un avantaj clar. Totusi, dimensiunea nu este singurul factor care determina productivitatea. Sunt si companii mai mici care reusesc sa performeze peste medie prin specializare, digitalizare si integrarea în lanturi valorice internationale. Aceasta analiza se concentreaza pe medii, fara a surprinde aceste exceptii. Într-un peisaj economic în continua schimbare, flexibilitatea si inovatia pot conta la fel de mult ca dimensiunea. Sa îti iubesti tara înseamna sa îti doresti sa fie prospera. Nu exista prosperitate în isolationism sau autarhie. Suveranismul fara liberalism nu poate aduce decât regres, cei peste 1,1 milioane de români ce lucreaza în multinationale ar trebui sa stie mai bine. Pentru prosperitate este nevoie de eficienta, productivitate, cooperare internationala si integrare în pietele globale, capital si munca. Companiile mari fac România mai prospera", a mentionat Cristian Popa.

În opinia sa, dimensiunea companiei este un factor determinant al productivitatii acesteia. "Asta spun datele a peste 650.000 de firme active analizate. Datele oficiale pentru 2023 arata clar ca, pe masura ce o firma creste, capacitatea sa de a genera venituri per angajat se îmbunătăteste: microîntreprinderi (250 angajati): 738.000 lei/salariat. Examinând cifrele, observam ca în România, peste 90% dintre firme sunt microîntreprinderi, iar acestea angajeaza un sfert din forta de munca. Însa contributia lor la cifra de afaceri totala este de sub 20%, ceea ce sugereaza o productivitate mai reduasa fata de media economiei", a precizat oficialul BNR.

În schimb, firmele mari, care reprezinta doar 0,2% din total, angajeaza aproape o treime din salariatii din sectorul

privat si genereaza peste 40% din cifra de afaceri, a precizat Cristian Popa.

"De ce este relevant acest lucru? Pentru ca productivitatea este principalul motor al cresterii economice si al bunastarii pe termen lung. Laureatul Nobel Paul Krugman spune ca "productivitatea nu este totul, dar pe termen lung este aproape totul". Cresterile salariale nu pot fi sustenabile pe termen lung daca nu sunt insotite de o crestere a productivitatii. Pentru a consuma mai mult, trebuie sa producem mai mult. Concret, un angajat dintr-o firma mare produce, în medie, cu 60% mai multa cifra de afaceri decât unul dintr-o microîntreprindere. Asta nu înseamna ca firmele mici sunt ineficiente. Cresterea constanta a productivitatii de la micro la macro se datoreaza, printre altele, economiilor de scara (costurile fixe sunt raspândite pe un numar mai mare de unitati produse sau servicii oferite, ceea ce permite companiilor mari sa investeasca în tehnologie si sa automatizeze procesele, sporind eficienta), a accesului la pietele mai mari si accesului mai facil la capital, fie prin banci, fie prin pietele de capital. Acest cumul de factori permite extinderea operatiunilor, tehnologizarea si atragerea fortei de munca mai bine pregatita si mai bine remunerata. Nu întâmplator, companiile mai productive per salariat își recompenseaza mai bine angajatii", a punctat Cristian Popa.

Potrivit acestuia, pe masura ce companiile cresc, costurile salariale cresc proportional.

"Întreprinderile mici au cheltuieli operationale reduse, iar costurile salariale medii (salariile brute, tichete, prime, etc.) sunt la jumătate din media companiilor mari. Practic salariile unei microîntreprinderi sunt aproape de minimul pe economie, desi profiturile raportate sunt ridicate. Aceasta situatie ridica anumite semne de întrebare. În schimb, marjele de profit scad progresiv pe masura ce creste dimensiunea firmei: microîntreprinderile si firmele mici raporteaza marje ridicate, în timp ce companiile mari opereaza cu marje reduse. Paradoxal, o întreprindere mare care domina o piata locala poate deveni prea rigida si birocratica, pierzând din productivitate per angajat în comparatie cu propriile performante anterioare sau chiar apropiindu-se de valorile firmelor mai mici, dar bine conduse. Dar piata este cel mai bun arbitru, ea va decide câstigatorii", a adaugat oficialul BNR.

El a mentionat ca "economia româneasca este cumva polarizata între firme mici, cu profitabilitate ridicata, dar cu salarii reduse, si companiile mari, care genereaza cea mai mare parte a valorii economice si ofera salariile cele mai ridicate, operând cu marje mici".

"Poate si din lipsa capitalului, multe companii mici ramân în sfera unor afaceri de familie, unde strategia nu este neaparat expansiunea, ci mentinerea stabilitatii financiare. În plus, în România, multe IMM-uri functioneaza într-un regim fiscal care încurajeaza mentinerea statutului de microîntreprindere, deoarece pierderea acestui statut atrage taxe si contributii mai mari, ceea ce poate descuraja cresterea naturala a afacerii", a adaugat Cristian Popa.